

- 2) Czy mamy do czynienia z odwołaniem już wtedy, gdy po zamknięciu drzwi samolotu przewóz nie jest kontynuowany? Od jakiego momentu można mówić o odwołaniu, a nie o opóźnieniu lotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgerichts München (Niemcy) w dniu 28 marca 2011 r. — Johann Odar przeciwko Baxter Deutschland GmbH

(Sprawa C-152/11)

(2011/C 204/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Johann Odar

Strona pozwana: Baxter Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe przewidujące dopuszczalność odmiennego traktowania ze względu na wiek w sytuacji, gdy strony porozumienia zakładowego wyłączyły, w ramach systemu zabezpieczenia społecznego pracowników, ze świadczeń programu socjalnego pracowników, którzy są zabezpieczeni pod względem ekonomicznym, ponieważ w danym przypadku po wykorzystaniu zasiłku dla bezrobotnych mają prawo do świadczeń emerytalnych, narusza zakaz dyskryminacji ze względu na wiek w rozumieniu art. 1 i art. 16 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, czy też takie odmierne traktowanie jest uzasadnione w świetle art. 6 ust. 1 zdanie drugie lit. a) tej dyrektywy?
- 2) Czy uregulowanie krajowe przewidujące dopuszczalność odmiennego traktowania ze względu na wiek w sytuacji, gdy strony porozumienia zakładowego wyłączyły, w ramach systemu zabezpieczenia społecznego pracowników, ze świadczeń programu socjalnego pracowników, którzy są zabezpieczeni pod względem ekonomicznym, ponieważ w danym przypadku po wykorzystaniu zasiłku dla bezrobotnych mają prawo do świadczeń emerytalnych, narusza zakaz dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność w rozumieniu art. 1 i art. 16 dyrektywy 2000/78/WE?
- 3) Czy uregulowanie zakładowego systemu zabezpieczenia socjalnego przewidujące, że w przypadku pracowników, którzy ukończyli 54 rok życia i z którymi stosunek pracy zostaje rozwiązany z przyczyn organizacyjnych, dokony-

wane jest alternatywne obliczenie odprawy na podstawie najwcześniejszego możliwego rozpoczęcia korzystania ze świadczeń emerytalnych i w porównaniu do zwykłej metody obliczania, która w szczególności nawiązuje do długości stażu pracy w przedsiębiorstwie, wypłaceniu podlega mniejsza kwota odprawy, jednakże co najmniej połowa zwykłej kwoty odprawy, narusza zakaz dyskryminacji ze względu na wiek w rozumieniu art. 1 i art. 16 dyrektywy 2000/78/WE, czy też takie odmierne traktowanie jest uzasadnione w świetle art. 6 ust. 1 zdanie drugie lit. a) tej dyrektywy ?

- 4) Czy uregulowanie zakładowego systemu zabezpieczenia socjalnego przewidujące, że w przypadku pracowników, którzy ukończyli 54 rok życia i z którymi stosunek pracy zostaje rozwiązany z przyczyn organizacyjnych, dokonywane jest alternatywne obliczenie odprawy na podstawie najwcześniejszego możliwego momentu rozpoczęcia korzystania ze świadczeń emerytalnych i w porównaniu do zwykłej metody obliczania, która w szczególności nawiązuje do długości stażu pracy w przedsiębiorstwie, wypłaceniu podlega mniejsza kwota odprawy, jednakże co najmniej połowa zwykłej kwoty odprawy, a w przypadku tej alternatywnej metody obliczania za decydujące kryterium przyjmuje się nabycie uprawnień do świadczeń emerytalnych ze względu na niepełnosprawność, narusza zakaz dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność w rozumieniu art. 1 i art. 16 dyrektywy 2000/78/WE ?

⁽¹⁾ Dz. U. L 303, s. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 1 kwietnia 2011 r. — Bawaria Motors Sp. z o.o. i Minister Finansów

(Sprawa C-160/11)

(2011/C 204/25)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Bawaria Motors Sp. z o.o., Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

czy unormowania wynikające z art. 313 ust. 1 i art. 314 w zw. z art. 136 oraz art. 315 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (dalej Dyrektywa 112) — należy interpretować w ten sposób, iż pozwalają one na zastosowanie procedury szczególnej „marży” dla podatników pośredników w dostawach towarów używanych także w tej sytuacji, gdy dokonują oni odsprzedaży zakupionych samochodów osobowych i innych pojazdów samochodowych, co do których zastosowano z mocy polskich przepisów krajowych przyjętych w § 13 ust 1 pkt 5) Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia

28 listopada 2008 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 212 poz. 1336 ze zm.) zwolnienie od podatku dostawy samochodów osobowych i innych pojazdów samochodowych przez podatników, którym przy ich nabyciu przysługiwało jedynie prawo do częściowego odliczenia podatku naliczonego, o którym stanowił art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 ze zm.; dalej jako ustawa o VAT), jeżeli te samochody i pojazdy były towarami używanymi w rozumieniu art. 43 ust. 2 ustawy o VAT oraz art. 311 ust. 1 (1) Dyrektywy 112?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 13 kwietnia 2011 r. — HID i BA przeciwko Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Sprawa C-175/11)

(2011/C 204/26)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland (Irlandia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HID i BA.

Strona pozwana: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. (¹) lub ogólne zasady prawa Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie środków administracyjnych wprowadzających wymóg, aby kategoria wniosków o udzielenie azylu określona na podstawie przynależności państwowej lub kraju pochodzenia osoby ubiegającej się o azyl była rozpatrywana i rozstrzygana z zastosowaniem procedury przyspieszonej lub priorytetowej?
- 2) Czy wykładni art. 39 wyżej wymienionej dyrektywy Rady w związku z jej motywem 27 i art. 267 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że wymagany tym przepisem skuteczny środek odwoławczy jest przewidziany w prawie krajowym wówczas, gdy funkcja przeprowadzenia kontroli sądowej lub postępowania odwoławczego w odniesieniu do wydanego w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosków o udzielenie azylu jest przyznana przez prawo odwołaniu do Trybunału, utworzonego na podstawie

ustawy wydanej przez parlament i wyposażonego w kompetencje do wydawania wiążących decyzji na korzyść osoby ubiegającej się o azyl, które dotyczy wszystkich istotnych dla wniosku kwestii prawnych i faktycznych, bez względu na istnienie ustaleń administracyjnych lub organizacyjnych, które posiadają niektóre lub wszystkie następujące cechy charakterystyczne:

- zachowanie przez rządowego ministra szczytowych uprawnień dyskrecjonalnych do uchylenia negatywnej decyzji w przedmiocie wniosku;
- istnienie organizacyjnych i administracyjnych powiązań między organami odpowiedzialnymi za wydawanie decyzji w pierwszej instancji oraz rozpatrywanie odwołań;
- fakt, że wydający decyzje członkowie Trybunału są mianowani przez Ministra, sprawują funkcję w niepełnym wymiarze czasu pracy przez okres trzech lat i otrzymują wynagrodzenie od poszczególnych spraw;
- zachowanie przez Ministra uprawnień do wydawania instrukcji, takich jak wyszczególnione w art. 12, art. 16 ust. 2B lit. b) oraz art. 16 ust. 11 wyżej wymienionej ustawy?

(¹) Dz.U. L 326, s.13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 22 kwietnia 2011 r. — Daniela Mühlleitner przeciwko Ahmadowi Yusufiemu i Wadatowi Yusufiemu

(Sprawa C-190/11)

(2011/C 204/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daniela Mühlleitner

Strona pozwana: Ahmad Yusufi i Wadat Yusufi

Pytanie prejudycjalne

Czy stosowanie art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenia Bruksela I) (¹) zakłada, że pomiędzy konsumentem i przedsiębiorcą została zawarta umowa na odległość?

(¹) Dz.U. 2001, L 12, s. 1